

Előfizetési árak:
Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirtetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

viSSza nem adunk

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPI LAP.

Miniszteri utazások.

Pécs, 1900. augusztus 6.

Rövid idő előtt még arra a hírre, hogy Széll Kálmán politikai tanácskozással utazik Bécsbe, meg Ischlbe, a félhivatalos sajtó nagy ostentációval hirdette, hogy a magyar miniszterelnöknek nincs mit keresnie sem Bécsben, sem Ischlben, mert a mi szénánk rendben van s az osztrák parlamentválság minket nem érinthet.

Most aztán hirtelen változott a helyzet. Az osztrák miniszterelnök fölkereste Széll Kálmánt rátóti magányában és Széll Kálmán nyomban ez után a megtisztelő látogatás után fölkeredek s utazik Ischlbe audienciára a királyhoz.

Ezekre az utazásokra már bajos ráfogni, hogy folyó ügyek megbeszélése végett történnek; itt bizony valami mélyreható fordulat előkészítéséről van szó s ez nem lehet egyéb, mint végleges döntés az osztrák kormányzati politika dolgában, a mely mostani zűrzavaros állapotában immár tarthatatlanná vált.

A kormányparti sajtó még most is tesz némi gyöngye kísérleteket, hogy a most folyó tárgyalások jelentőségét leszállítsa, de ez nem igen akar hitelt találni. Azt mondják, hogy most nem lehet szó a két miniszterelnök között a gazdasági kiegyezésről, mert ez már 1907-ig rendezve van. Nem egyébért járt hát Körber Rá-

tóton, mint a katonai kérdések megbeszélése végett, a melyekben Széll Kálmán ragaszkodik ahhoz, hogy ezek csakis paritásos törvényhozás útján rendezhetők, Körber pedig szeretné kieszközölni Széll Kálmán beleegyezését ahhoz, hogy az új véderőtörvényt is a 14. §. segélyével oktrojálhassa Ausztriára.

Nos, ez már magában véve is elég nagy fontosságú kérdés lenne, mert azon a csekélyke befolyáson, a melyet az alkotmányos tényezők a hadsereg dolgaiba gyakorolnak, hatalmas részt ütne a császári rendelettel életbeléptetendő új véderőtörvény éppen akkor, mikor az adózó népnek újabb óriási megterheléséről van szó; de hát azok a rátóti, meg ischli tanácskozások mégsem a katonai kérdések megvitatásában merülnek ki. Itt az osztrák alkotmányosság csődjét tárgyalják, a mely maga után vonja a hatvanhetes kiegyezés csődjét is, mert Bécsben ki akarják erősokolni most azt, amibe hatvanhétben nem mentünk bele, hogy t. i. tartsuk fenn a reáluniót az abszolút uralom alá került Ausztriával is.

És itt hasztalan argumentálnak azzal, hogy ez a kérdés még nem aktuális, mert a pragmatikus közügyek szabályszerűen intéződnek a delegációkban, a gazdasági kérdések pedig rendezve vannak 1907-ig. Ez a rendezés annak föltételezése mellett történt, hogy az osztrák parlamentarizmus

rövid időn visszazökken a rendes kerékvágásba s azért már 1901-re ki lett tűzve az alkudozás az új autonom vámtariffa megállapítása iránt. Ha már most a jövő évben sem lesz osztrák parlament, a mely a közös autonom vámtariffát törvénybe iktassa, akkor nekünk az önálló magyar vámtérületre vonatkozó autonom vámtariffát kell megállapítanunk s ennek alapján a külfölddel lejárandó közös kereskedelmi szerződéseinket önállóan a magyar vámtérületre nézve megújítanunk.

De a pragmatikus közügyek intézése is a levegőben lóg s minél tovább tart az osztrák zűrzavar, annál kétségesebbé válik, hogy azokat lehet-e majd továbbra is a hatvanhetes törvényben elbírt módon tovább intézni, mert arról ugyan sem Körber, sem más osztrák államférfi jót nem állhat, hogy sikerül-e majd újabb delegációt és kvótaküldöttséget választani a Reichsrathal.

Oda fejlődtek már a dolgok, hogy Ausztriában a 14. §-sal leplezett abszolútizmust tovább folytatni nem lehet. Arra nézve már senki sem ringathatja magát hiu reménykedésben, hogy az osztrák parlamentet akcióképessé tegesse; itt az ideje hát, hogy az alkotmányos álarcot levessék és nyíltan az abszolút kormányzás útjára lépjenek. Az képezi hát most a tanácskozások tárgyát, hogy ezt miként vigyék keresztül s mivel az abszolútizmus nyílt

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Mária lobogója.

Csillagsugáros, enyhe nyári este . . .
Zarándokolnak tarka, nagy tömegbe'
A bucsusok a Havi-hegyre fel.

És messziről be a városba látszik,
Hogy a hegyen a mécsesek világít
Mint lobogatja enyhe, nyári szellő . . .

De egyszerre ott túl a hegyek mellől
Egy fekete, nagy, lomha felleg támad;
Láthatlan erő adva néki szárnyat,
Siet, repül, száguld fel a nagy égre —
És kialszik a csillagoknak fénye
S homályba borul fenn a Havi-hegy.

A városi nép mind sietve megy,
Hogy haza érjen a vihar elől,
Biztos fészekbe, otthonába jutva.
De a szegény nép ugyan hova futna;
Menekülésre merre venné útját?

A kapukat lassankint mind becsukják
S egyszerre csendes, néma lesz a város . . .

A künn rekedt nép mind a kápolnához
Tódul, melyben fölhangzik a szent ének,
Dicsőségére egék Istenének.

És zengne, szállna a magasba fel —
De túlhangolja a szél vad zúgása;
Ropogva tör le a fák koronája,
Bokrot tövestül tép ki a vihar,
Követ, göröngyöt helyéből kihar

S végigsöpörve szűrő homokon
Áttör bömbölve a hegyormokon.
Villám cikkázik távol keleten
És menydörög nyomába' rémesen;
Majd megered, zuhogva hull a zápor . . .
S az ének csak zeng búcsusok ajkáról,
Hol lassan, csendbe', félős áhitattal,
Majd meg felharsan erős bizalommal
S mig zápor veri népek ezreit,
Csak szól az ének:

— Mária, segíts!

És száll a perc s az óra fut tova,
S még sem csillapul a vihar dühe;
A kápolnát a felhők zápora
Egyre veri s a népet körül;
Rombolva, törve, nem ismerve gátat
Csak dul a vész, a zápor csak szakad,
Remegve hallja ember és az állat —
Mig lassankint beáll a virradat.

Elül a vész s a pusztulásnak képe
Terül el a népek szeme előtt:
A fák lombja megszakgatva, tépve
S hol dus virány pompázott még előbb,
Most pusztaság, tövéig letarolva,
Diszükségtől fosztva a hegyeknek orma:
Óriás tölgerek hevernek a földön
S rajtuk a vadviz árja végigbömböl.
Az emberek megázva, dideregvé
Fáradtan kelnek reggeli hidegre;
Mind elcsigázva, alig tudnak lépni,
Támolyog a nő, a gyermek s a férfi.
Azt hitték, hogy tán itt a végítélet

És imát zengve ég s föld Istenének,
Lemondtak már a rémes éj alatt,
Hogy megérik, ha jó a virradat.

És im megérték s szörnyü pusztulásnak
A képét látva, megdöbbenve állnak.

Egyszerre csak egy ősz, elaggott ember,
Hogy szétekint, szemének hinni nem mer:
Ott a keresztnél, hol az Isten anyja
Fiának lábát átölelve tartja,

Odatámasztva a nagy kőkereszthez
Egy lobogó áll s hábár mi sem védte,
Nem hullott sárba az iszonyu vészbe'
S mig a vihartól ég és föld remegtek,
Mi baja sem lett a szentelt selyemnek,
Amelyen ott az Isten anyja képe,
Áldott mosolylyal nézvé le a népre.

És szól az agg: »Az este támasztottam
Zászlónkat a keresztthez, fiaim.

És sértetlen áll ime most is ottan!
S nézzetek szét e szent hely tájain:
Csak pusztulás, mit akármerre láttok —
Mig az a zászló sértetlen amott!«

Egy pillanat s a nép mind térdén állott
S ahogy a nap felkelt a hegyeken,
Végigzugott a nyári reggelen
Mindent betöltve a szent hálaének,
Dicsőségére ég s föld Istenének:
Hogy a viharba', vészbe' im megóvtá,
S az orkán és a zápor meg nem tépték,
Sárba nem dönték Isten anyja képét
S a zászlót, mely Mária lobogója!

Honthy István.

reaktíválása Ausztriában megdönti a hatvanhetes kiegyezést Magyarországon, belevonják a magyar miniszterelnököket is, hogy a dolgok új rendjét olyképp üthessék nyélbe, miszerint az a szoros réalunió, a melyet a hatvanhetes kiegyezés megteremtett, Magyarország önállóságának ugyanolyan földozásával továbbra is fontartassék.

Az első rés a hatvanhetes törvény alkotmányos garanciáin már meg lett törve, a mikor a gazdasági közönségre törvényt fogadtunk el Ausztria alkotmányos képviselőitől hozzájárulása nélkül. Ezt az ideiglenes jellegű intézkedést könnyű lesz véglegesíteni azzal a szabállyal, hogy ezáltal a közönségre nézve a két kormány közt létrejött kiegyezést a magyar parlament törvénybe iktatja, az osztrák császár pedig abszolút törvényhozói hatalmánál fogva Ausztriára nézve törvényerejűnek kijelenti.

Erre az analogiára aztán a pragmatikus közös ügyekkel is csak el lehet majd bántani. A külügyre, hadügyre s a közös pénzügyre majd megegyeznek a kormányok, ezt mi alkotmányos törvénybe iktatjuk, Ausztriában pedig a császári akarat gondoskodik törvénybe iktatásukról, a kvótát ugyanis már évek óta abszolút uralkodói hatalomszó dönti el.

Erre puhítják most Széll Kálmánt Rátóton és Ischlben. És ha nem puhul? Ha áll a szavának és a Deák Ferenc kiegyezésével áll vagy bukik? Nos hát akkor bukni fog a hatvanhetes kiegyezéssel együtt; ott van Magyarországnak tetteivel tényező nagy államférfia tartalékban, majd megcsinálja ő, a mit Széll Kálmán nem akar megcsinálni; de hogy meg lesz csinálva, az bizonyos. Mert kiveszett már Magyarországon az ősi erény, a mely elemi erővel söpört el mindenkit, a ki a nemzet ősi jogát áruba bocsátotta a hatalom birkájáért.

A csemete.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Irta: Bartha Mariska.

György ifiur hét éves, természetére nézve nyurga, pipaszár-lábu; melyek bő bugyogójának dacára is egy határozatlan X alakot juttatnak eszünkbe. A papa azonban megjegyzte hogy ez igen arisztokratikus vonás, mert hiszen a parasztnál leginkább csak karika lábat látunk.

Mindezt igen jól tudja György ur és azt is, hogy ő nem közönséges talantom. Feje ugyan igen töksi forma, de élénk barna szemel vannak és az orra oly bizonytalan formák közt lebeg, eltompult hegye miatt, hogy a papa határozottan görögnek minősítette.

Mint modern ifju szüleit tegezi, kis öcscsét azonban magazza és egy vigéc megjegyzése szerint — kitől a minap vásároltak — bámulatosan okos a fiúcska.

— Kalapot emelek máris a gyerek előtt sok tekintetben — szokta volt mondani a papa társaságban — mely körülményben, csak az volna a legörvendetesebb, ha tán a papánál mégis okosabb lenne.

Különbiben ezen megjegyzések György ur jelenlétében tetettek, melyeket kellőképp föl is fogtak György urnak nem csekély terjedelmű fülkagylói.

Hírek.

Pécs, 1900. aug. 6.

Régi vásári história

A magyarság haldokló pusztulását jelképezik a mostani élettelen, csöndes, kedv nélküli szomorú országos vásárok. A kirakódó árusok, iparosok tétlenül lézengenek a sátor alatt s panaszzák a pénztelen világot. Kiokosodott a paraszt. A vásárban mindent készpénzen kell fizetni. És mivel van ma már oly sok oly spekuláns üzlet, ahol hitel is vásárolható, inkább oda men. Ha selejtesebb is a portéka, mint az eredeti készítőnél. Nem keresik ma már azt. Több az, hogy nem kell mindjárt készpénzzel fizetni, így kiokosodott ma már a paraszt, de az ur is.

Élvezi ma már a hitelt. Ösmeri ma már a váltót, néha jobban, mint bizonyos kliens nélküli fiskálisok. Sőt ma már vissza is él mindkettővel, mint a szunyog, mely az embervérét mértéktelenül szívja, noha ez okozza a bohónak a vesztét.

A mai világban többé kevésbé szunyog-erkölcsűek vagyunk mindnyájan. Az élelmiszer üzletemberek engedik, hogy teleszivjuk magunkat az ő pénzesztárcájuk zsirijával. Aztán pedig ott pusztulunk a markukban. Saját pusztulásunkkal visszaadjuk a hitelbe élvezett zsírt, de ráadásul még tulajdon életünket és a zsirunkat is.

Ez világos; mégis vakon megyünk bele az elébünk vetett hálóba, mint régebben bizonyos juhászgazda, kit neveztek János bácsinak. Mikor még virágzott a gyapjubörze is. Ma már hirből sem emlegetik.

A gyapju minőségére, mennyiségére ilyenkor szabta meg az alkut. Volt percutés is a perces fiurudjáról. Tartottak a kötött vásár után nagy áldomást is.

Megtörtént a gyapjuvásár. Vigán daloltak az áldomásozó juhászok. Az alkusz szólította ama bizonyos János gazdát.

— Derék ember kend János bácsi, hátha még irni tudna, szólt.

— Én nem tudok irni? méltatlankodott János bácsi. Már hogyné tudnék! Fogadjunk száz itce borba . . .

Fogadtak. Előkerült a kalamáris, a sercegős ludtoll. Az alkusz mosolyogva helyezte János bácsi elé a hosszú vékony papirost. Ez véletlenül egy váltó. János bácsi csakugyan tudott irni. Nagy szarkaláb betűkkel odaírta a nevét a váltóra. Büszkén örvendezett. Meg-

Dél van. György ur az asztalnál elég illedelmesen viselkedik. Csak néha torkos, kapzsi, de mindig hebrencskedő. Oly ügyes fogással tudja megsimogatni kis öcscsének arcát, hogy azonközben minden teketória nélkül csenheti el tányérjáról a csirkecombot. A mama elől megissza a bort, a papára azonban ártatlan tekinteteket vetve csak magában dohog.

Tehát ő a papa szerint egy »comme il faut« fiúcska.

Ebéd után a székek felborogatásával kezd mulatni, majd a cselédet veri hátba különös uri passzióból, — mert elvégre is fizetnek neki . . .

— Dél után mit fogsz csinálni fiúcskám? — kérdi a papa.

— Még nem is gondolkoztam rajta — mondja Györgyöcske és egy percre elbukik a függönyös almáriumba gondolkodás végett. Előjőve mutatoujját még mindig homlokán tartva fölfelé pislog.

— Talán majd a szavalmányaimmal vesződök; még tegnap is megakadtam abban az ostoba Rákhel siralmában. — Mert a kis kedves már holmi klasszikus feléket szaval, úgy ejtvén csodálkozásba a látogatóba jövő áldozatokat, kik hideglelést kapnak gesztusai és hanghordozása miatt.

— Aztán majd — folytatja György ur — ha a Pista erre jön, én behuzom a kapun te pedig jól végig verhetnél rajta.

nyerte a száz itce bort; noha később ugyanez irás elpusztította a néhány száz birkáját és a vagyonát.

Ez ugy-e szomorú történet? De hát ebben a szomorú vásáros világban, miképp meséljek én vigabb történeteket? Ez az élettelen, csöndes vásár is a magyarság pusztulását jelenti.

Sz. H.

Napirend 1900. augusztus 7. n.

Naptár: kedd aug. 7. — Róm. kath.: Kajetán — Prot.: Ulrik. — Görög-kel. (jul. 25.) Auna — Zsidó: Ab 12. — Nap két 4 óra 47 perckor; nyugszik 7 óra 23 perckor. — Hold két délután 2 óra 30 perckor; nyugszik éjjel 2 óra 45 perckor.

Időjelzés: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint változó felhőzet mellett enyhe idő, helyenként csapadék, később derülés és hőemelkedés várható.

Rendkívüli közgyűlés a városnál d. e. 10 órakor.

— (Havi Boldogasszony.) Fibiarius pápa idejében élt Rómában egy János nevű dúsgazdag patricius, ki, nem lévén gyermekei, jámbor feleségével Szűz Mária által ajándékozta föl egész vagyonát, csak azt kérvén, hogy a Boldogasszony adja tudokra, mely célra óhajtaná ezt a vagyont fordítani. A Boldogasszony kijelenté aiumkban, hogy ha augusztus hó 5-én reggel havat fognak találni az Exquilin dombon, építsenek oda az ő tiszteletére templomot. A jámbor pár a csodáatosan kijelentett reggelen fölkerekedett és midőn a dombhoz értek, örömteljes meglepetéssel látták, hogy ebben az időszakban, midőn Rómában a hőség a legnagyobb, az Exquilin dombot friss, csillogó hó fedi. Ide épült a Santa Maria Maggiore templom, melyet e csodálatos eseményről Maria ad nivesnek is neveznek. A tegnapi ünnep helyes neve tehát nem havi Boldogasszony, hanem hóróli nevezett Boldogasszony. A magyar elnevezés tehát az eredetinek talán népies elterjedése, vagy talán népies rövidítése. Így olvassuk Havi Boldogasszony ünnepe eredetének leírását a »Szegedi Napló«-ban, mert Szegeden is nagy fényvel ülték meg a tegnapi ünnepet. Nálunk azonban nem kedvezett az idő a szép ünnepnek. Szombaton éjjel fél 11 óra tájban orkányszerű vihar támadt, a mely egész reggelig tartott s bizony a Havinegyen a több ezer vidéki bucsus börig ázott-fázott. Tegnapi reggel hat órakor a székesegyházból Spies János apátkanonok vezetése alatt kör-

— Ugyan miért?

— Hát azért, mert valahányszor birkózunk mindig ő az erősebb, pedig csak zsidó! E kiváló fölfogás fölött a papa csak mosolyog és világért sem dorgálna meg a nagyra termetű csemetét — magában azonban bámulja a kitűnő észet.

— Ma délután látogatóba megyünk — mondja a mama — majd át kell öltöznöd.

Mi . . . csoda?! én most nem magához beszéltem, (ha sérteni akart magázta a mamát) aztán nem vagyok én jogász, hogy folyton öltözködjem — mondta a jkbiggyeszte.

— Jól mondod — mond a papa széles, holdvilágszerű mosollyal.

— Különbiben jöhetsz ebben a ruhában is — folytatja a mama.

— De én most már ebben éppen nem megyek. Adja rám az új ruhámat; nem bánom. De abban aztán fényképeztessen le, mert a multkori kép oly utálatos, egész parasztos: Nem szeretek magára hasonlítani — mondta, erőset dobantva a lábával. Közbe pedig kezdett ingre vetkőzni a toalet változtatás kedvéért.

A papa nem sokára eltávozik az »olvasdába«, a mamával még szabadabban bánhat el György ur.

Először is jobb multság helyett a kalendáriumból kezdi olvasni a névmutató táblát, nagy fennszóval. S valahányszor egy elvadult nevet talál, keserű kifakadásokkal illeti a mamát.

egyéb copfot nem ismernek, előre is kijelentjük, hogy — fájdalom — náunk is megvan ez a csodabogár s bizony kevesen vannak az ügyes-bajos emberek között, kik nem ismerik a „hivatalos copfot”. Nos, hát ennek az örökké hátrafelémozgó, rákszerű állatnak tüzet hadat most legújabbán egy rendeletével Hegedűs Sándor, a kereskedelemügyi miniszter, ki felhívta az összes posta és táviratigazgatóságokat, hogy magányosok által benyújtott beadványokat, úgy szintén a hivatali forgalomban levő aktákat mibamarább elintézzék, az úgynevezett közbevetett intézkedéseket — melyek rendszerint csak az ügy végleges elintézése gyorsaságának rovására tehető — lehetőleg kerüljék s főleg mellőzzék azt az eddig divott sok hiábavaló írásra okot szolgáltatott cafrangot, mely főleg a „van szerencsénk hivatalos tisztelettel” és hasonló frázisokban rejlik. A kereskedelemügyi miniszter ezzel a rendeletével kétségtelenül jókora darabot levágott a copfból, s ha — mit szívből óhajtottunk — a többi miniszter is belemege a nyírásba, nem sokára teljesen kihál a copf, mi a századnak legnagyobb vívmánya lesz a hivatalos világban, hol végre eddig is az lett volna üdvös az ügyes-bajos felekre, hogy ügyüket minél hamarabb intézzék el, nem pedig az, hogy minél több udvariaskodó frázis legyen az egyes át és választatokban.

— (Felfüggesztett jegyző.) Hoff Henrik volt szálkai s rövid idő óta majosi jegyző ellen a völgységi járás főszolgabírója elrendelte a fegyelmi eljárást s állásától felfüggesztette.

— (Pécsek a párisi diákkongresszuson.) Mint saját külön párisi tudósítónk írja, a párisi diákkongresszuson résztvevő magyar ifjak küldöttsége, köztük a pécsi jogliceum kiküldöttei is — pénteken reggel 7 óra husz perckor érkeztek meg Párisba, hol azonban a franciák részéről hivatalos fogadtatás nem történt. A vasutról a küldöttség tagjai a Sorbonne egyetemre hajtottak, hol elszállásolásukról gondoskodtak. A magyar ifjak küldöttségének legnagyobb részét a Quartier-latin-ban szállásolták el, de vannak számszerűen, kik magánlakásban laknak. Így például a pécsi jogliceum kiküldöttei a Rue Montmartre 146. szám alatt vannak elszállásolva. Mint érdekes jelenséget közli velünk tudósítónk, hogy a magyarokkal — kik franciául nem tudnak — szívesen beszélnek németül is a franciák, a németekkel azonban a világgért

— Én kocsis leszek — felel ártatlan szívvel a gyerek.

— Buta vagy pajtás, ne is mesélj nekem ilyesmit, hanem idehallgass; én valami miniszterium leszek.

— Ki mondta ezt neked?

— A papa. No és az csak tudhatja! aztan azt záratom be, akit akarok.

— De a Palit nem bántod?

— Be lesz záratva a mai pohárhistoria miatt: ha mondom.

— De majd nem engedi a papád, mert az okos ember.

— No, a papa nem bolond ember — mondja a kezével kicsinyesen legyintve — a mama pedig egy szellemes hölgy — és rengetegül vihog bölcs mondásán.

— Nem szabadna így beszélni, Gyuri.

— Micsoda! vigyázatok magatokra, azt mondom, mert egyszer lenyakazlak benneteket — és jól mellbe lökve a kisebbet, befut az udvarra.

— Hol voltál? — kérdik bent.

— Két rongy kölyökkel beszélgettem, milyen foltos volt a ruhájuk. — Hanem ezek a néni ugyan már elmehettek volna, ha nem akarnak rám hallgatni.

— Hát mit akart mondani Gyuricám?

— Eh, tudom is én már! ennyi időre kifejeződött belőlem — mondta a fejére mutatva, t. i., hogy kiment a fejéből. Mert a kis hamis már szójátékokat is csinál.

sem beszélne nekünk saját nyelvükön s egyébként is éreztetik velük ellenszenvüket. Osztrák diák eddig egy sem jelentkezett a kongresszusra. Amerikai diák van vagy kettő, de ezek senkivel sem tudnak beszélni, miután németül sem tudnak. Megérkezésük napján még a magyar ifjuság küldöttségi tagjai között szétosztották az ingyen színházi jegyeket s Ó-Párisban tiszteletükre diszeloádást rendeznek. Ami különben a kongresszust illeti, eddig még részletes program nincs kibocsájtva. Tegnap reggel, folyó hó ötödikén a »Sorbonne« nagytermében megnyitották a kongresszust, azonban tekintettel Umberto király halálára, nyomban elhalasztották néhány napra a kongresszus megtartását.

— (A város mult évi zárszámadásai.) A város pénzügyi bizottsága ma délután három órakor ülést tartott a városháza közgyűlési termében Majorossy Imre polgármester elnöklete alatt. Az ülésen résztvettek: Deutsch Kornél főszámvevő, mint előadó, Tichy Ferenc dr., első aljegyző, Zaráy Károly dr., Beck Gyula, Schwabach Zsigmond, Krauss Jenő, Ladányi Sándor és Eiser János bizottsági tagok. A bizottság a város mult évi zárszámadásaira vonatkozó pénzügyi albizottsági jelentést tárgyalta. A Zaráy Károly dr., Hartl Ferenc és Cs. Schapringer Gusztáv tagokból álló pénzügyi bizottság a mult évi zárszámadásokat s az azokra vonatkozó összes iratokat átvizsgálván, mindent rendben talált s jelenti, hogy 733,673 frt bevétellel szemben a tényleges kiadás 699,562 frt volt s bár e kiadások az előirt végösszeget 41 ezer forinttal túlháladták, azok a tényleges bevételekben nemcsak fedezetet találtak, de 18684 frt tiszta bevétel még maradt is a városnak a mult évben. A túlkiaadásokat illetőleg jelenti az albizottság, hogy az irodai szükségleteknél 3161 frt túlkiaadást a megszaporodott ügyforgalom s a sok nyomtatvány teszi indokolttá; az utcák tisztántartása 3454 frt túlkiaadást kívánt; az amerikai szőlőtelep az előirányzott 4800 frt helyett csak 2115 frt bevételt hozott s az előirt 2650 frt kiadás helyett 4500 frtba került. A telepet vagy felhagyni, vagy más rendszer szerint kezelni javasolja az albizottság, mit az ülés el is fogadott. A kövezésnél 16315 frttal több volt a kiadás; ezt a járványos idők miatti kövezés okozta. Az albizottság az évi kövezési programot előre megállapítandónak és szigoruan betartandónak jelzi. A vízvezeték tételénél 2214 frt volt a túlkiaadás, a mit a

Aztán megmutatja, hogyan fog ő nevetni, mikor majd fényképeztetik — hatalmas röhely közt mutogatván a fogait.

— Az nem lesz szép — mondják a néni. — Az ördögbe nevezsz így — pironogtatja a mama. György úr azonban makacs sirásba kezd, hogy, de bizony ő nevet . . .

— Ejnye! ejnye! — szólítja a mama a vendégek távozása után — ma megint rossz voltal, egyet nagyon is megjegyeztem magamnak, most azonban nem jut eszembe mit is akartam mondani . . . ?

— Bizonyosan egy nagyot hazudni, — vág bele György úr és elrohan.

Később a kutyát veri s több efféle szórakozással öli az időt estig.

Azonban még éjjel is fölbredvén, ráncigálni kezdi a papát, hogy: ki látott már ilyen iszonyu kemény agyat? mért kinezak ilyesmivel? hisz kénytelen lesz fölkelni — pihenni.

A papa azonban elcsitítás után tiszta szívből örül és mosolyog. hogy: csoda genie szorult a gyerekebe, rendkívüli karakter, már most is milyen férfias és öntudatos, ha még ebből sem lesz tabornok, vagy miniszter, úgy protekciós rongyokból áll ki az egész világ.

vizhiány miatt a közkutak felállítása okozott. A mértékhteleítés nem hajt a városnak, sőt kárval jár. Egyelőre azonban mit sem lehet ezen segíteni, mert a mértékhteleítés államosítása ugyis küszöbön van. Végül a színház is 1711 frttal többbe került, mert 150 előadás helyett 200-ra lett biztosítva s mert az építési kölcsön után felemelték a kamatot. A város künn levő cselekvő követései mind jők s 60 ezer frtot tesznek ki. A regalekértalanítás 1898 ra eső részletének s a kincstári tartozásoknak évenkénti fizetéseért a pénzügyminiszterhez felíratot fog intézni a város. A központi temető, vágóhid, szigetikülvárosi iskola, vízvezeték kibővítése stb. célokra 250 ezer frt kölcsön kellene. Azonban a pénz drága lévén, az albizottság javasolja, hogy a város 703 ezer frtos s csak négy százalékos kamatot hozó regalekötvénye eladassék s ez összegből a város adósságai kifizettvén, a megmaradt összeg fordítassék az előbb jelzett beruházásokra. E javaslatot terjedelmesen és szépen okolja meg az albizottság s ebből kitűnik, hogy visszatérítés esetén is marad oly összeg, melyből évente 3000 frt fizethető visszatérítésre s még 4000 frt tiszta haszunk marad, nem is számítva az építendő s szerzendő fekvőségeket. Ezt a jelentést a pénzügyi bizottság mindenben tudomásul vette s hozzájárult az összes fentebbi javaslatokhoz. A jelentést most tanácsi tárgyalás után ki fogják nyomtatni s az az folyó hó 19-én tartandó városi rendes közgyűlésen kerül tárgyalás alá.

— (A jegyzői szigorlatok.) A m. kir. belügyminiszter t. évi július hó 23-iki kelttel egy rendeletet bocsájtott ki, mely szerint: »az eddig jegyzői szigorlatra jelentkezett, arra jogosított egyének meg a régi módszer szerint jegyzői szigorlatra bocsájtandók, míg a netán ezután jelentkezők, kérelmük elutasítása mellett a közigazgatási tanfolyam hallgatására utasítandók.« Ezt a miniszteri rendeletben foglalt „eddig“-et és „ezután“-t némely törvényhatóság félremagyarázta és e miatt kérdést intézett a belügyminiszterhez, ki válaszképpen egy most érkezett leiratában arról értesíti a megyei törvényhatóságokat, hogy csak is a folyó július hó huszonharmadikáig jelentkezettek bocsájtandók jegyzői szigorlatra, míg a többiek a tanfolyam hallgatására utasítandók.

— (A Zsolnay-szoborra) a pécsi kereskedelmi es iparkamarához érkezett adományokról X. kimutatás: A IX. kimutatás összege 1108 korona 56 fill. Jászakiséri ipartestület gyűjtése (Pfeiffer István, Barsch János, Hajnal Antal, Küry Lajos 1—1 k.) 4. kor., Soproni kereskedelmi es iparkamara 50 kor. Összesen 1162 korona 56 fillér.

— (Egyedül.) Egyedül, teljes elhagyatottságban élt a tabornok utca 7. szám alatt özvegy Fundt Jakabné. Az öreg asszonyt tegnap este szobájában szélhűtés érte s ma a házbeli eszméletlenül találták a szoba padlóján. A rendőrség értesülvén az esetről, becsállította a városi kórházba az öreg, egyedül álló szegény özvegycet. De már haldokolt, mikor bevitték.

— (Kinevezés.) Br. Fejérvány Imre főispán Fischer Béla végzett joghallgató pécsi lakost, vármegyei közigazgatási gyakornokká nevezte ki.

— (Bicikli-baleset.) Krebsz Ferenc bálcs-utca 19. szám alatti lakos, tegnap délután a feleségével es gyermekeivel, meg a rokonaival kint járt a vásárban. Be is vásároltak egész csomó házi edényt s a család minden tagja vitt valamit haza-felé. A két éves kis Krebsz Anna egy szítat cipelve ödöngött utánuk a Kossuth Lajos utcán, mikor egyszerre egy biciklis távirat kézbesítő elé akadt. Dorn Éva, a leány nagynénje el akarta rántani a leányt a bicikli elől; de a távirat kézbesítő már leugrott biciklijéről es Dorn Évához ütközvén, mindketten elestek s a kis leányt is magukkal rántották. A baleset következtében

falat fognak állni, de a menetben nem vesznek részt. A király koporsóját ágyutalpon viszik a Pantheonba, hol a katafalk már készen áll. A templomot temédek lámpa és 480 viaszgyertya világítja meg.

A gyászünnepe délelőtt befejezést nyers azután a koporsót a főoltár mögötti kiskápolnába helyezik, ahol II. Viktor-Emanuel koporsója is sokáig volt. Róma utcáin lázasan dolgoznak a gyászpompa kifejtésén. Temetés után III. Viktor-Emanuel király nevével meglátogatja Olaszország nagyobb városait.

— **A khinai háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Mazienszki* orosz tábornok táviratozza a vezérkarnak Csifuból e hó elsejéről: Mint Orlov tábornok jelenti, különítményének egy része július 30-án három fegyvernemhez tartozó rendes kínai csapatokat támadott meg és visszaverte őket. A különítmény egy ágyút, 8 zászlót, igen sok fegyvert és töltenyt zsákmányolt. A kínaiak parancsnokát és 200 embert megölték. Az oroszok közül 7 ember elesett, 20 megsebesült.

Lachorow kikötőépítőmérnöknek egy dalini távirata jelenti elsejéről: A kínai vasuti munkások nagy része megszökött, csak 4006 ember maradt ott és folytatta a munkát, de kevés eredménnyel. Dalinban kórházat állítottak fel.

Wu-Ting-Fang kínai követ a külügyi hivatalban ma *Sheng* taotájnak egy táviratát nyújtotta át, a melyben a Juansikkajnak és a sanghái amerikai főkonzulnak már ismert táviratait megerősíti és utal arra, hogy miután Tiencinben most harcolnak, sifirozott táviratok elküldése céltalannak látszik.

A sanghái francia konzul táviratozza: *Li-Hung-Csang* arról értesítette a konzult, hogy *Li-Ping-Heng* Pekingbe érkezése után az északi csapatok parancsnokló tábornokává nevezték ki.

A *Temps* jelenti Sanghájból: *Sheng* taotáj egy e hó 2-án kelt császári dekretumot tett közzé, a mely a követeket felhatalmazza, hogy kormányaikkal érintkezésbe lépjenek, de csakis nyílt táviratokban. A dekretum elrendeli továbbá, hogy a követek biztos fedezet alatt Tiencinbe utazzanak.

Tiencin mellett kétezer orosz és japán megütközött a khinaiakkal.

A Reutter-ügynökségnek jelentik Sanghából, hogy *Li-Hung-Csang* alkirály öngyilkosságot követett el.

— **Az osztrák miniszterelnök Széll Kálmánál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Körber*, osztrák miniszterelnök, ki szombaton este Rátótra érkezett, ma reggel onnan visszautazott Bécsbe.

— **Aggodalom a belga királyért.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ostendében tegnapelőtt este és tegnap nagy volt a nyugtalanosság *Lipót* belga király miatt, ki az Alberta yachton az északi tengeren járt, ahonnan tegnapelőtt este kellett volna visszatérnie, de a

királyi hajó nem érkezett meg s három nap óta hírt sem hallatott magáról. Végre tegnap délután megérkezett a yacht Ostendébe. A késedelmet az okozta, hogy az utébbi vihar elől menedéket kellett keresnie

— **Sajtókongresszus Párisban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi sajtókongresszus tagjai ma meglátogatták az idegen nemzetek pavillonjait. Először is a magyar pavillont, mely rendkívüli tetszést keltett. Itt élénk magyarbarát tüntetés volt.

— **Politikai gyilkosság.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bukarestben *Mihaileano* liceumi tanárt, a bolgár agitáció ellenes lap kiadóját *Dimitrov* nevű egyén politikai gyűlölségből lelötte.

— **Anarchisták Párisban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisi jelentés szerint *Vallette* anarchista lefoglalt leveleiből kitűnik, hogy Salsonnal együtt több merényletet terveztek.

— **Sándor szerb király házassága Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Sándor* szerb király tegnap tartotta esküvőjét Belgrádban. Ebből az alkalomból a budapesti szerbek fényes hálaadó Istentiszteletet tartottak a zöldta-utcai szerb templomban, a hol nagyszámu előkelő közönség és a szerb kolónia összes tagjai megjelentek. Fél 12 órakor érkezett a templomba teljes díszben *Barlovác* főkonzul *Musitzky* alkonzullal, a konzulatus tagjaival és az oda beosztott szerb tisztekkel. A szerb hitközség előjárósága, a budapesti szerb ifjak köre és a Thökölyanum vezetősége testületileg jelentek meg a hálaadó Istentiszteleten, melyet *Dimitrievics* Vladimir plébános tartott fényes segédlettel. Az Istentisztelet alatt az egyházi kar a szerb ifjak körének közreműködésével egyházi dalokat adott elő. A fényes Istentisztelet fél egy órakor ért véget. Utána fogadás volt a Bulovszky-utcai szerb konzulátuson, a melyen a budapesti szerb kolónia tagjai is résztvettek.

— **A román zsidók viszontagságai.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A száműzött román zsidóság kedélyén még mindig a bizonytalanság kínos érzete uralkodik. Még most sem bizonyos, vajjon tengerentúlra utaznak-e vagy pedig vissza Romániába. A bizottság összes befolyását érvényesíti, hogy a Kanadába való telepedésüket keresztül vigye. Tegnap délelőtt azt jelentették Bécsből a bizottságnak, hogy kedden estére egy újabb csapat román zsidó érkezik *Budapestre*, hogy vissza, Romániába hajózzék.

— **A marólug.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Horváth* Róza budapesti születésű 29 éves cseléd a Lőrinc-utca 71. sz. a. levő lakásán szerelmi bánatában marólugot ivott. Eszméletlen állapotban került a Rókus kórházba. Aligha épül föl belső sérüléseiből.

— **Késelő kocsis.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Veszedelmes látogatója volt vasárnap éjjel *Koller* Mari gyöngyösi születésű 24 éves bukott leánynak Budapesten. Mikor pénzt kért tőle, a legény kést rántott elő s a leányt hasbaszurta vele. Segélykiáltásaira berohant a szobába a sebesült barátnője, *Dömötör* Erzsébet 21 éves leány is, a kit az illető szintén megsebezett a karjain, azután elmene-kült. Az éjjeli látogató a tejcsarnok szövetkezet kocsisának ruházatát viselte, 19—20 évesnek látszott, zömök termetű, tele arca van, pelyhedző bajuszszal. A késelő kocsisat a rendőrség nyomozza, *Koller* Marit pedig beszállította a Rókus-kórházba.

— **Háború Transzválban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Londonba *Roberts* lord táviratozza Pretoriából tegnapi kelettel: A búrok, a kik Kronstadtól délre

egy vonatot kisiklattak, Lennox ezredest szabadon bocsátották, de két más tisztet elfogtak. Angol lovasított gyalogság üldözőbe vette a búrokat, a kik közül három elesett és többet megsebesültek. *Olivier* tábornok, a ki körülbelül 1500 emberrel a Bethlehem-hegy felé menekült, visszautasította Brinello tábornoknak azt a felszólítását, hogy csapatával együtt adja meg magát és kijelentette, hogy a háborút folytatni szándékozik. *Olivier* Harrismith és *New-Market* között foglalt állást; *Rundle* tábornok üldözi. 17 fogoly, a kiket *Hamilton* e hó 2-án elfogott, azt mondja, hogy kommandójuk csakis fehér hegyü lövedékeket használt. Embereink sebesülése tehát nagyon komoly természetű. Lépéseket tesznek ebben az ügyben *Botha* tábornoknál.

— **Kitett gyermek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kőbányán, a Paskálmalom mellett a sár között egy fekete női köpenybe burkolt fiúcskát találtak. A kis porontyot bevitték a Knézits-utca menedékházába, az anyját pedig a rendőrség keresi.

— **Az olasz király ravatalon.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az idegen tejedelmi személyek e hó 8-án érkeznek Romába. *Umberto* király holttestét e napon, délután 3 órakor szállítják Monzából Romába, a hová 9-én reggel 6 órakor érkezik meg. Folyvást számos koszoru érkezik Monzába és a régi fogadó-teremben helyezik el. Az egész sajtó *Umberto* király meggyilkoltatása óta lelkes cikkekben emlékezik meg *Margit* királynőről. *Ximenes* híres szobrász azt javasolja, hogy a királynőnek nagy emlékszobrot állítsanak fel Pincióban.

— **Sándor király esküvője.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Belgrádban *Sándor* király esküvője tegnap ment végbe nagy ünnepeességgel. A gyönyörűen díszített utcákon már korán reggel nagy néptömeg hullámozott. Az ország belsejéből és külföldről érkezett idegenek számát 30.000-re teszik. Azokon az utcákon, a merre a nászmenet elhaladt, katonaság állott kétdős sorfalat. Délelőtt féltizenegy órakor *Sándor* király menyasszonya lakására hajtattott, a hol már jelen voltak a tanúk: *Mansuroff* orosz ügyvivő, *Nestorovics*, a skupstina elnöke és *Marchand* francia rendkívüli követ, továbbá a király és a menyasszony rokonai. A nászmenet a menyasszony lakásáról indult el. Elöl egy század királyi testőrség lovagolt, ezt az a la Daumont fogat követte, a melyben a nászpár ült, azután a többi násznép következett. A királyt és menyasszonyát az egész uton lelkes zsvióval üdvözölték. A nászmenet 11 órakor ért a székesegyház elé. A templom bejáratánál a metropolita fogadta a mákapárt fényes segédlettel. A metropolita megáldotta a mákapárt és azután bevezette a templom belsejébe, a hol többek között jelen voltak a diplomatai testület összes tagjai feleségestül. Az esketési szertartást szigoruan az orthodox egyház szabályai szerint végezték. Miután a metropolita beszédet intézett az új házaspárhoz, a király és neje a gratulálókat fogadták és azután távoztak a templomból. A menet ugyanabban a sorrendben ment a konakba, a melyben a templomba jött. Ezuttal is lelkes ovációkban részesült a királyi pár.

— **Margit királyné imája.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Margit* királyné megindító imát irt *Umberto* király emlékére és a cremonai püspök megengedte, hogy az imát a hivek között szétosszák.

— **A monzai királygyilkosság.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A *Tribuna* jelenti Milánóból: A királygyilkossági pört egyelőre csupán *Bresci* közvetlen társai ellen viszik, a kik valószínűleg négyen vannak. A francia rendőrségről várják az összes utasok jegyzékét, a kik a Gascogne hajón voltak, hogy *Bresci* társainak a számát és *Bresci* személyére vonatkozó adatokat megállapítsák. Azt állítják, hogy az összeesküvés feje *Malatesta*, a ki

Brescin kívül néhány más társát is kijelölte a gyilkosság végrehajtására. A rendőrség azt hiszi, hogy a már említett Leandre Nicoli szintén ezek között van. **Viktor Emánuel** király és **Helena** királyné holnap reggel, **Margit** özvegy királynő, valamint a hercegek és hercegnők ugyanaznap este Romába érkeznek. Az a vonat, a melyen **Umberto** király holttestét szállítják, csütörtökön reggel fél 7 órakor érkezik Romába. A holttestet egyenesen a pantheonba viszik.

— **Fiakkeresek sztrájkja.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Párisban körülbelől 4000 fiakkeres kocsis sztrájkol reggel óta.

— **Idegbajának áldozata.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Vasárnap reggel egy fiatal asszony vált meg az életétől. Idegbaja kergette a halálba **Keisteiner** Mór szabó fiatal felesége az öngyilkos. A házastársak Budapesten, a Tökölly-utca 6. számú ház negyedik emeletén laktak apró két gyermekükkel. Az asszony, **Keisteiner** Eliz az utóbbi időben idegbajról panaszkodott. Tegnap reggel is idegrohamai voltak, később azonban lecsöndesedett és nyugodtan üdvözölte férjét, amidőn az ugy nyolc óra tájban a lakást elhagyta. A férj a második emeletre ért, a mikor alulról sógora rohant föl lelkendezve és nagy sebtében elmondotta, hogy az asszony holtteste az utca közepén hever. A férj ennek a hírek a hallatára elájult. A hirre az egész ház és utca népe pillanat alatt összesereglett. **Keisteinerné** ott hevert a gyalogjárón holtan. Abban a pillanatban ugrott ki a negyedik emeleti lakásának ablakából, amikor férje távozott. A szerencsétlen asszonynak holttestét ma délben az orvostani intézetbe szállították.

Laptulajdonos **SZAUTTER GUSZTÁV** Felelős szerkesztő **PLEININGER FERENC**
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

3353. sz.

Tlkv. 1900.

Arverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Högye Sára és Högye Éva férj. Zeleny Ferencné budapesti lakosok 2216/900. tk. kérvénye folytán a végrehajtási árverés joghatályával bíró végrehajthatónak Högye Éva férj. Pap Jánosné karancsi lakos ellen az árverésen befolyandó vételárból levonandó összegért végrehajtást szenvedett iránti végreh. ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén levő Karancs községben a 484. sz. betétben felvett A I. 1—4 sorszám alatt felvett zsellérbirtokra 1368 korona megállapított kikiáltási árban elrendeltetett s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1900. évi augusztus hó 28. napján d. e. 10 órakor Karancs községben,

a jegyző-irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 136 kor. 68 fill. készpénzben, vagy az 1881. é. 60. t.-cz. 42. §-a jelzett árfolyammal számított s az 1881. november 1-én 3333. sz. a. I. M. rendelet §-a kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, a vagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságnál, 1900. évi május hó 10-én.

Székiás albiró h.:

Molnár,
kir. albiró.

Egy hold jó szántóföld

a Lukó-dülőben jutányosan eladó.

Tulajdonosa: **Szánthó Antal**
Ferenciek-utca.

„Stearoptinum”

(Olaj sebtapasz)

Bámulatos gyorsan gyógyító olaj-sebtapasz, amely egyetlen a maga nemében s egy régi család titka.

Budapestben a katonaságnál orvosilag rendelve.

Biztosan gyógyítja a fájdalmat rögtön csillapítja bármily sebeknél: vágás, zuzódás, égés, fagyás, mindenféle kelvény, a női emlők gyuladása és gyűlése, a titkos betegségek, kiütések stb.

Egy adag ára használati utasítással együtt 2 korona.

A hatásért kezességet vállal, a mi, ha elmaradna, a pénzt azonnal visszaszolgáltatja a »Stearoptinum« laboratoriuma.

A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a »STEAROPTINUM« laboratoriumában:

Budapest, VII. kerület, Mexikói-ut 88., II. 25.

Ezen rovat alatti hirdetések ára 10 szög 40 fillér, — minden további szó 4 fillér.

APRÓ HIRDETÉSEK.

KISHIRDETÉSEK elfogadtatnak a kiadóhivatalban és az elárúsító helyeken.

Lapunk egyes számai kaphatók és kishirdetések elfogadtatnak a következő helyeken:

Breisach Aranka,
(tőzsde, Irgalmasok-utca 2. sz.)

Grosz József,
(tőzsde, Jókai-tér.)

Gyimóthy Gyula,
(fűszerkereskedés, Vásár-tér sarkán.)

Habler Anna,
(tőzsde, Pécsi Takarékpénztár átellen.)

Herdlein-féle tőzsde,
(Király-u. Lyceum-templom átellen.)

Kugler József,
(fűszerkereskedő, Makár-utca)

Léhner Béla,
(fűszerkereskedés, Korona-vendéglő.)

Molnár János,
(fűszerkereskedés, Király-utca.)

Rözge István,
(fűszerkereskedés, Bátor és Klimó-u. sark.)

Sipos János,
(fűszerkereskedés, Pálya-utca.)

Özv. Tausz Vilmosné,
(dohánytőzsde, Király-utca 1. sz.)

Legszebb névjegyek, meghívók és egyéb nyomtatványok Taizs József könyvnyomdájában kaphatók.

Ugyanott *írószer* és *papírok* nagy választékban raktáron tartatnak.

Meyer-Lexikon, II-ik kiadás, 20 kötet, teljesen jó állapotban, jutányosan eladó. — Cim a kiadóhivatalban.

Cserépkályhák, régi alakuak, olcsó áron eladók. Ér-

deklődők forduljanak a kiadóhivatalhoz.

Duplex petroleum lámpák — gázvilágítás bevezetése miatt — olcsó áron eladók. — Cim a kiadóhivatalban.

Bármely perctől kezdve kiadó az Árpád-utca 31. sz. alatt egy földszintes, egy szoba-, konyhából álló utcza lakás.

Vasalt boltajtó, használt, 15 frtért eladó. Cim meg tudható a kiadóhivatalban.